

103

Besluit van 5 februari 1993, houdende aanpassing van een aantal algemene maatregelen van bestuur in verband met de Wet milieubeheer

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 10 november 1992, nr. MJZ10n92020, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op de Wet milieubeheer en de Wet milieugevaarlijke stoffen;

De Raad van State gehoord (advies van 15 januari 1993, nr. W08.92.0543);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 3 februari 1993, nr. MJZ04293001, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. Wet Milieubeheer

§ 1. *Besluiten, oorspronkelijk vastgesteld krachtens de Hinderwet*

ARTIKEL I

Het Besluit risico's zware ongevallen (Stb. 1992, 291) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1 wordt vervangen door:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. bevoegd gezag: het gezag dat overeenkomstig artikel 8.2 van de Wet milieubeheer bevoegd is of zou zijn een vergunning te verlenen voor een inrichting waarop dit besluit van toepassing is;

b. rapport inzake de externe veiligheid: een rapport als bedoeld in artikel 4;

c. inrichting: een inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort, met uitzondering van inrichtingen in gebruik bij de krijgsmacht.

B

In artikel 3 wordt «een inrichting waarvoor een vergunning krachtens de Hinderwet is verleend» vervangen door: een inrichting waarvoor een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer geldt.

C

In artikel 6, tweede lid, wordt «het districtshoofd» vervangen door: het bevoegde districtshoofd van de Arbeidsinspectie.

ARTIKEL II

Het Besluit horecabedrijven Hinderwet (Stb. 1992, 298) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid, onder a, wordt «een inrichting als bedoeld in artikel 1 van het Hinderbesluit (Stb. 1980, 445),» vervangen door: een inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort en.

2. In het eerste lid, onder a, onder 8°, wordt «Besluit opslag propaan Hinderwet (Stb. 1987, 472)» vervangen door: Besluit opslag propaan milieubeheer.

3. In het eerste lid, onder b, wordt «artikel 4 van de Hinderwet (Stb. 1981, 410)» vervangen door: artikel 8.2 van de Wet milieubeheer.

4. In het tweede lid wordt «een stiltegebied in de zin van de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99)» vervangen door: een gebied, aangewezen overeenkomstig artikel 1.2, tweede lid, onder d, van de Wet milieubeheer.

B

Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het tweede lid vervalt.

2. In het derde lid, dat wordt vernummerd tot tweede lid, wordt «de inspecteur en het districtshoofd» vervangen door: en de inspecteur.

C

Artikel 3 vervalt.

D

Artikel 4 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het eerste lid wordt vervangen door:

1. Degene die voornemens is een horecabedrijf op te richten, meldt dit ten minste één maand voor het oprichten aan het bevoegd gezag en de inspecteur.

2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt «een daarin gebezigde werkwijze» vervangen door: de werking daarvan.

3. In het tweede lid wordt de tweede volzin vervangen door: Deze

melding is niet vereist, indien eerder een melding overeenkomstig het bepaalde in dit artikel is gedaan en door dit uitbreiden, wijzigen of veranderen van de werking van het horecabedrijf geen afwijking ontstaat van de bij die melding verstrekte gegevens.

4. In het derde lid wordt de eerste volzin vervangen door: Bij een melding als bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt in ieder geval het tijdstip vermeld, waarop het horecabedrijf of de uitbreiding of wijziging daarvan in werking zal worden gebracht, dan wel de verandering van de werking daarvan verwezenlijkt zal zijn, en worden de gegevens verstrekt, die in de bij dit besluit behorende bijlage II zijn aangegeven.

5. In het derde lid, tweede volzin, wordt «kennisgeving» vervangen door: «melding».

6. In het vierde lid wordt «kennisgeving» vervangen door: melding.

E

Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het tweede en het derde lid vervallen; het vierde, vijfde en zesde lid worden onderscheidenlijk aangeduid als tweede, derde en vierde lid.

2. In het derde lid (nieuw) wordt:

a. «dient» vervangen door: meldt;

b. «, de inspecteur en het districtshoofd» vervangen door: en de inspecteur;

c. «ervan kennis te geven» geschrapt;

d. «kennisgeving» vervangen door: melding.

3. In het vierde lid (nieuw) wordt:

a. «kennisgeving» vervangen door: melding;

b. onder aanduiding van de onderdelen a en b als onderdelen b en c voor onderdeel a een onderdeel ingevoegd, luidende:

a. krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer;

c. onderdeel b (nieuw) vervangen door:

b. krachtens de Hinderwet;

d. aan het slot van onderdeel c een punt geplaatst.

F

In artikel 7 wordt «Besluit horecabedrijven Hinderwet» vervangen door: Besluit horecabedrijven milieubeheer.

G

In bijlage I wordt in het opschrift «Hinderwet» vervangen door: milieubeheer.

H

Bijlage I, onderdeel II, wordt gewijzigd als volgt.

1. In voorschrift 2.2 wordt voor «krachtens de Hinderwet» ingevoegd: krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer, .

2. In voorschrift 2.13 wordt «een vergunning krachtens de Hinderwet, dan wel krachtens een gemeentelijke verordening» vervangen door: een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer, krachtens de Hinderwet of krachtens een gemeentelijke verordening.

3. In voorschrift 3.1 wordt na «een vergunning krachtens de Hinderwet, dan wel krachtens een gemeentelijke verordening» vervangen door: een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer, krachtens de Hinderwet of krachtens een gemeentelijke verordening.

4. In voorschrift 4.5 wordt «een vergunning krachtens de Hinderwet,

dan wel krachtens een gemeentelijke verordening» vervangen door: een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer, krachtens de Hinderwet of krachtens een gemeentelijke verordening.

5. In voorschrift 6.2 vervalt «(Stb. 1986, 374)».

6. Het opschrift van onderdeel 7 wordt vervangen door: Afvoer naar de buitenlucht.

7. In voorschrift 7.1 wordt «van de hierdoor uittredende lucht en de daarin aanwezige stoffen geen hinder wordt ondervonden buiten de inrichting» vervangen door: de hierdoor uittredende lucht en de daarin aanwezige stoffen geen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken.

8. In voorschrift 12.1 vervalt «(Stb. 1976, 214)».

9. In voorschrift 12.5 wordt «te doen en na te laten hetgeen redelijkerwijs gevegd kan worden om gevaar, schade of hinder buiten de inrichting te voorkomen of te beperken» vervangen door: de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, dan wel, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken.

10. Onderdeel 13 vervalt.

11. In voorschrift 22.1.3 wordt «geen overlast in niet tot de inrichting behorende ruimten wordt ondervonden» vervangen door: geen nadelige gevolgen voor het milieu ontstaan.

12. In voorschrift 22.1.7 wordt «dat door deze gassen buiten de inrichting geen gevaar, schade of hinder wordt veroorzaakt» vervangen door: dat deze gassen geen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken.

I

In bijlage II, behorende bij het Besluit horecabedrijven Hinderwet, wordt in het opschrift «Hinderwet» vervangen door: milieubeheer.

J

In bijlage II vervalt in de aanhef «Kennisgeving als bedoeld in de artikelen 4 en 5».

K

In bijlage II wordt «kennisgeving» vervangen door: melding of kennisgeving.

L

In bijlage II wordt in onderdeel c «in werking wordt gebracht of de uitbreiding of wijziging van het horecabedrijf, dan wel de verandering van een daarin gebezigde werkwijze tot stand wordt gebracht» vervangen door: of de uitbreiding of wijziging daarvan in werking wordt gebracht, dan wel de werking daarvan wordt veranderd.

M

In bijlage II wordt in onderdeel f «kennisgevingsformulier» vervangen door: formulier.

ARTIKEL III

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet (Stb. 1992, 450) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt.

1. In onderdeel a vervalt «(Stb. 1981, 411)».

2. In onderdeel n wordt «een inrichting als bedoeld in artikel 1 van het Hinderbesluit (Stb. 1980, 445) en die niet behoort tot een categorie, aangewezen krachtens artikel 19, eerste lid, van de Wet inzake de luchtverontreiniging» vervangen door: een inrichting waarop het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A niet van toepassing is.

3. In onderdeel q wordt «artikel 4 van de Hinderwet (Stb. 1981, 410) » vervangen door: artikel 8.2 van de Wet milieubeheer.

4. In onderdeel r wordt «een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Hinderwet (Stb. 1981, 410)» vervangen door: een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer.

B

Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid wordt «bijlage I» vervangen door: bijlage.

2. In het tweede lid wordt «de inspecteur en het districtshoofd» vervangen door: en de inspecteur.

C

In artikel 5 wordt «bijlage I» vervangen door: bijlage.

D

In artikel 6 wordt «Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet» vervangen door: Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer B.

E

Het opschrift van de bijlage komt te luiden:

Bijlage, behorende bij het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer B.

F

1. In de inhoudsopgave van de bijlage wordt na «8A. Toepassing van factoren» ingevoegd:

8B. Bevoegdheden van het bevoegd gezag blz.

2. Na die vermelding wordt het nummer ingevoegd van de betrokken bladzijde van de bijlage.

G

In deel II van de bijlage vervallen de voorschriften 8.2, 8.4 en 8.5 onder vernummering van voorschrift 8.3 tot 8.2.

H

In deel II van de bijlage wordt na onderdeel 8A een onderdeel ingevoegd, dat luidt:

8B. Bevoegdheden van het bevoegd gezag

8B.1 Het bevoegd gezag kan – onverminderd voorschrift 8B.2 – bij het

verlenen of wijzigen van een vergunning emissie-eisen stellen, die afwijken van de in deze bijlage opgenomen emissie-eisen, voor zover dat in de voorschriften 8B.3 tot en met 8B.7 is aangegeven.

8B.2 Indien op het tijdstip waarop voorschrift 8B.3 in werking treedt, in de vergunning een strengere emissie-eis voor de stookinstallatie is opgenomen dan de emissie-eis die ingevolge genoemd voorschrift voor die installatie gesteld kan worden, blijft die strengere emissie-eis gelden. Bij het verlenen van een nieuwe vergunning voor dezelfde stookinstallatie kan het bevoegd gezag de strengere emissie-eis opnieuw stellen.

8B.3 Het bevoegd gezag kan in de vergunning:

a. voor een met kolen gestookte ketelinstallatie een strengere emissie-eis stellen dan de in voorschrift 2.1.3, onder a, gestelde emissie-eis voor stof, doch niet strenger dan 20 mg/m³;

b. voor een met lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie, wanneer de branders worden vervangen, een strengere emissie-eis stellen dan de in voorschrift 3.1.1, onder a, gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, doch niet strenger dan 200 mg/m³;

c. voor een met aardgas gestookte ketelinstallatie, wanneer de branders worden vervangen, een strengere emissie-eis stellen dan de in voorschrift 4.1.1, onder a, of 4.1.2, onder a, gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, doch niet strenger dan 150 mg/m³;

d. voor een gasturbine waarvoor op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend, een strengere emissie-eis stellen dan de in voorschrift 5.1.2 gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, indien deze strengere emissie-eis niet noodzaakt tot injectie van water, stoom of een ander inert materiaal, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarde van 200 g/GJ door 65 g/GJ;

e. voor een gasturbine-installatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend een strengere emissie-eis stellen dan de in voorschrift 5.1.3 gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarde van 135 g/GJ door 100 g/GJ;

f. voor een zuigermotor waarop voorschrift 7.2 van toepassing is, een strengere emissie-eis stellen dan een in dat voorschrift gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarden van 800 g/GJ onderscheidenlijk 1200 g/GJ door 270 g/GJ onderscheidenlijk 400 g/GJ;

g. voor een zuigermotor waarop voorschrift 7.1, onder a, 1° of 2°, van toepassing is, een strengere emissie-eis stellen dan een in die artikelonderdelen gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarden van 270 g/GJ onderscheidenlijk 140 g/GJ door 100 g/GJ;

h. voor een zuigermotor waarop voorschrift 7.1, onder b, van toepassing is, een strengere emissie-eis stellen dan de in dat voorschrift gestelde emissie-eis voor stikstofoxiden, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarde van 400 g/GJ door 150 g/GJ.

8B.4 Het bevoegd gezag kan in de vergunning een strengere emissie-eis stellen dan een in de onderdelen 2 tot en met 7, of een met toepassing van voorschrift 8B.2 of 8B.3 gestelde emissie-eis, indien:

a. de aanvrager of houder van de vergunning in staat en bereid is om aan die strengere emissie-eis te voldoen;

b. volgens de actuele stand van de techniek aan een strengere emissie-eis kan worden voldaan, terwijl voor een andere stookinstallatie in de inrichting met toepassing van voorschrift 8B.5 of 8B.6 een minder strenge emissie-eis is gesteld.

8B.5 Het bevoegd gezag kan, de inspecteur gehoord, voor een stookinstallatie voor zware stookolie in de vergunning een emissie-eis voor stikstofoxiden stellen van 300 mg/m³, in plaats van de in voorschrift 3.1.1, onder b, en c, gestelde emissie-eisen, indien de kosten voor aansluiting op het aardgasnet en voor de daarbij noodzakelijke wijziging van de infrastructuur in de inrichting zodanig hoog zijn dat gebruik van aardgas redelijkerwijs niet mogelijk is.

8B.6 Het bevoegd gezag kan, de inspecteur gehoord, voor een gasturbine-installatie in de vergunning een minder strenge emissie-eis voor stikstofoxiden stellen dan de in voorschrift 5.1.4, onder b, of 5.2.2, onder b, gestelde emissie-eis, voor zover naar zijn oordeel de installatie, gezien de actuele stand der techniek, niet zodanig kan worden aangepast of verbouwd dat aan het bepaalde in de genoemde voorschriften kan worden voldaan.

8B.7 De voorschriften 8B.5 en 8B.6 zijn slechts van toepassing, indien een vergunningvoorschrift waarin een minder strenge emissie-eis wordt gesteld, voor het tijdstip waarop een emissie-eis, gesteld in voorschrift 3.1.1, onder b of c, of 5.1.4, onder b, of 5.2.2, onder b, op de stookinstallatie van toepassing wordt, in de vergunning is opgenomen.

I

In de voorschriften 10.3.5 en 10.3.14 van deel II van de bijlage wordt «8.3» vervangen door: 8.2.

§ 2. *Besluiten, oorspronkelijk vastgesteld krachtens de Wet inzake de luchtverontreiniging*

ARTIKEL IV

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1992, 452) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt.

1. Onderdeel a komt te luiden:

a. wet: Wet milieubeheer;

2. In onderdeel b wordt «een inrichting die behoort tot een krachtens artikel 19, eerste lid, van de wet aangewezen categorie» vervangen door: een inrichting die behoort tot een of meer van de categorieën van inrichtingen, die zijn genoemd in bijlage I van het Inrichtingen-en vergunningbesluit milieubeheer, onder:

1.3, onder b,

2.6, onder a,

4.3,

5.3,

6.2,

8.1, onder e,

8.2, onder a,

9.3, onder g of j,

11.3, onder a, b, c, 1°, 4°, 6°, f, h, voor zover het betreft een inrichting met een capaciteit van 100.10⁶ kg per jaar of meer, of k, 2°,

12.2, onder a, h of i,

13.3, onder c,

24.2, of

28.4, onder e, voor zover het betreft een inrichting met een capaciteit van $1,5 \cdot 10^3$ kg per uur of meer.

3. In onderdeel c wordt «een vergunning als bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de wet» vervangen door: een vergunning krachtens artikel 8.1 van de wet.

4. In onderdeel i wordt «als bedoeld in artikel 61a van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133)» vervangen door: als bedoeld in artikel 15.1 van de wet.

5. Aan het artikel wordt – onder vervanging van de punt aan het slot door een punt-komma – een onderdeel toegevoegd, luidende:

cc. brandstof: een brandstof in de zin van de Wet inzake de luchtverontreiniging.

B

In artikel 2, onder b, onder 6°, vervalt na «Wet chemische afvalstoffen»: «(Stb. 1976, 214)».

C

Artikel 7, tweede en derde lid, alsmede de aanduiding «1.» voor het eerste lid, vervallen.

D

In artikel 8 vervalt het tweede lid, alsmede de aanduiding «1.» voor het eerste lid. De woorden «gedeputeerde staten» worden vervangen door: «het bevoegd gezag»; «hebben» wordt vervangen door: heeft.

E

In artikel 11, vierde lid, onder b, wordt «artikel 7, eerste lid, aanhef en onder a» vervangen door: artikel 7, aanhef en onder a.

F

In artikel 12, negende lid, en artikel 16, zevende lid, wordt «aan gedeputeerde staten die de vergunning voor de stookinstallatie hebben verleend» vervangen door: het bevoegd gezag.

G

De aanduiding van hoofdstuk 3 komt te luiden:

HOOFDSTUK 3. BEVOEGDHEDEN VAN HET BEVOEGD GEZAG

H

Artikel 26 komt te luiden:

Artikel 26

Het bevoegd gezag kan bij het verlenen of wijzigen van de vergunning eisen stellen, die afwijken van de in het besluit opgenomen eisen, voor zover dat in de artikelen 27 en 28 is aangegeven.

I

In artikel 27 wordt «Gedeputeerde staten kunnen» telkens vervangen door: Het bevoegd gezag kan.

J

Artikel 28 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste en tweede lid wordt «Gedeputeerde staten kunnen» telkens vervangen door: «Het bevoegd gezag kan» en wordt «naar hun oordeel» telkens vervangen door: naar zijn oordeel.

2. In het derde lid wordt «Gedeputeerde staten kunnen» vervangen door: Het bevoegd gezag kan.

3. In het vijfde lid wordt «Gedeputeerde staten kunnen» vervangen door: «Het bevoegd gezag kan» en wordt «naar hun oordeel» telkens vervangen door: naar zijn oordeel.

4. In het tiende lid wordt «Gedeputeerde staten doen» vervangen door: Het bevoegd gezag doet.

K

Artikel 29 wordt gewijzigd als volgt.

1. In de aanhef wordt «Gedeputeerde staten kunnen» vervangen door: Het bevoegd gezag kan.

2. Onder aanduiding van de onderdelen c, d en e als onderscheidenlijk b, c en d, vervalt onderdeel b.

L

In artikel 34, tweede lid, wordt «artikel 7, eerste lid, onder a» vervangen door: artikel 7, onder a.

M

In artikel 36, tweede lid, wordt «de vergunningverlener» vervangen door: het bevoegd gezag.

N

In artikel 38, vijfde lid, wordt «artikel 8, eerste lid,» vervangen door: artikel 8.

O

In artikel 40, tweede lid, wordt «artikel 8, eerste lid» vervangen door: artikel 8.

P

In artikel 43a, derde lid, wordt «gedeputeerde staten die de vergunning hebben verleend,» vervangen door: het bevoegd gezag.

Q

In artikel 50, derde lid, wordt «Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging» vervangen door: Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A.

§ 3. *Besluiten, oorspronkelijk vastgesteld krachtens de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne*

ARTIKEL V

Artikel 75 van het Bijdragenbesluit openbare lichamen milieubeheer¹ vervalt.

ARTIKEL VI

Het Besluit Fonds Luchtverontreiniging 1990² wordt gewijzigd als volgt.

A

In artikel 1 wordt «artikel 15.28» vervangen door: artikel 15.24.

B

In de artikelen 2, eerste lid, 8, eerste lid, en 12 wordt «artikel 15.29» vervangen door: artikel 15.25.

C

In de artikelen 2, derde lid, 4, eerste lid, 5, eerste lid, 6, eerste lid, en 8, tweede lid, wordt «artikel 15.31» vervangen door: artikel 15.27.

HOOFDSTUK 2. Wet milieugevaarlijke stoffen

ARTIKEL I

In artikel 1, onder a, van het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen³ vervalt: «(Stb. 1985, 639)».

ARTIKEL II

In artikel 2, onder a, van het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1990, 53)⁴ wordt «een inrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel XXVII, van het Hinderbesluit (Stb. 1980, 445)» vervangen door: een inrichting als bedoeld in bijlage I, categorie 21, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

¹ Stb. 1990, 174, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 14 januari 1993, Stb. 42.

² Stb. 1990, 569, gewijzigd bij koninklijk besluit van 14 januari 1993, Stb. 42.

³ Stb. 1986, 592, gewijzigd bij koninklijk besluit van 29 april 1992, Stb. 242.

⁴ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 3 juli 1992, Stb. 376.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 maart 1993, nr. 47.

HOOFDSTUK 3. Slotbepaling

ARTIKEL I

Dit besluit treedt in werking met ingang van een maand na de datum waarop het in het Staatsblad is geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 5 februari 1993

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de vijftwintigste februari 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit vormt een aanvulling op het Besluit houdende aanpassing van enige algemene maatregelen van bestuur in verband met de Wet milieubeheer. Laatstgenoemd besluit (hierna te noemen: Aanpassingsbesluit), dat is voorgepubliceerd in de Staatscourant van 28 april 1992, nr. 82, behelsde de noodzakelijke aanpassingen van algemene maatregelen van bestuur krachtens de verschillende milieuwetten in verband met de Wet milieubeheer. Dit besluit is inmiddels vastgesteld; het wordt een dezer dagen in het Staatsblad geplaatst.

In dat Aanpassingsbesluit konden de volgende besluiten terzake waarvan nog een voorstel tot wijziging voor advisering bij de Raad van State lag of een nader rapport in voorbereiding was, nog niet worden meegenomen:

- Besluit risico's zware ongevallen;
- Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet;
- Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging;
- Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen;
- Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen.

Deze besluiten worden in het onderhavige besluit aangepast.

Wat de destijds nog in voorbereiding zijnde nieuwe besluiten betreft, hierover kan het volgende worden opgemerkt.

- het Besluit horecabedrijven Hinderwet wordt aangepast in het onderhavige besluit;
- over het Besluit ondergrondse opslag in tanks heeft de Raad van State advies uitgebracht; ter gelegenheid van het nader rapport is het aan VAR en Plannen aangepast; het besluit is dezer dagen in het Staatsblad geplaatst.
- voor het Stortbesluit geldt hetzelfde als voor het hiervoor genoemde besluit;
- ook voor het Besluit luchtkwaliteit benzeen geldt het vorenstaande.

Tenslotte is nog bezien of het Besluit implementatie EEG-stoffenrichtlijn Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb 1992, 455) aanpassing behoefde. Dit bleek niet het geval.

Wat de inhoud van de aanpassingen betreft zij verwezen naar de nota van toelichting bij het Aanpassingsbesluit. In punt 3 van het Algemeen deel van die toelichting zijn alle veel voorkomende wijzigingen toegelicht. Korte tijdshalve wordt daarnaar verwezen. In het navolgende deel van deze toelichting wordt alleen ingegaan op wijzigingen die van dit algemene patroon afwijken.

Het ontwerp van dit besluit is gepubliceerd in de Staatscourant van 29 september 1992, nr. 188. Naar aanleiding van die publicatie werd opgemerkt dat de vervanging in het Besluit horecabedrijven van het criterium «gevaar, schade en hinder» door het criterium «nadelige gevolgen voor het milieu» tot een aanmerkelijk zwaardere verantwoordelijkheid van de betrokken ondernemers zou leiden. Nu de wetgever echter voor vervanging van het hinderwetcriterium heeft gekozen, moet ook in de uitvoeringsbesluiten tot die vervanging worden overgegaan. Overigens sluit het criterium van de Wet milieubeheer in hoge mate aan bij dat van de Hinderwet sinds de wijziging van 1981, toen een aantal tot dan toe niet meespelende elementen daaraan is toegevoegd. De huidige

uitbreiding met de in artikel 1.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer genoemde elementen zal voor de onderhavige bedrijven niet tot een onaanvaardbare verzwaring van verantwoordelijkheid leiden.

Het besluit ontmoet uit dereguleringsoogpunt geen bezwaar. Het bevat slechts technische aanpassingen aan wetwijzigingen.

Artikelsgewijs

HOOFDSTUK 1

Artikel I, onder C

In de voorgepubliceerde tekst van het ontwerp-besluit werd de verplichting tot toezending van mededelingen over ongewone voorvallen aan het districtshoofd van de Arbeidsinspectie geschrapt. Bij nadere overweging bleek dit echter ongewenst: het districtshoofd is belast met het onderhouden van de contacten met de EG-instanties over ongewone voorvallen. Zijn positie moet dus in dit opzicht niet worden gewijzigd. Wel is zijn aanduiding herzien, omdat de – ook voor uitvoeringsbesluiten geldende – definitie van «districtshoofd» in de Hinderwet, met die wet, komt te vervallen.

Artikel II, onder E

Artikel 5 van het besluit is aangepast aan de terminologie van de Wet milieubeheer. Weliswaar lijkt het of deze bepaling zal zijn uitgewerkt na afloop van de overgangstermijn, maar dat is niet het geval. Een bij de inwerkingtreding van het besluit nog niet onder het besluit vallende, vergunningplichtig blijvende, inrichting kan – ook lang nadat het besluit in werking is getreden – onder het besluit komen te vallen door een wijziging van de inrichting die haar binnen de werkingssfeer van het besluit brengt. Ook in zo'n geval moet haar «aanwezigheid» worden gemeld, tenzij die aanwezigheid bij het bevoegd gezag bekend kon zijn. De wijzigingen strekken ertoe de formuleringen met betrekking tot die verplichting aan de formuleringen van de Wet milieubeheer aan te passen.

Artikel II, onder H

In de voorschriften 2.2, 2.13, 3.1 en 4.5 blijft de verwijzing naar «oude» vergunningen krachtens de Hinderwet en gemeentelijke verordeningen gehandhaafd. Dat is nodig omdat op het moment waarop dit besluit in werking treedt, de vergunningplicht voor de betrokken inrichtingen komt te vervallen. Zou hier alleen naar de nieuwe Wet milieubeheer-vergunning worden verwezen, dan zouden dus de vergunningvoorschriften waarom het in de onderhavige bepalingen van het besluit gaat, niet meer als nadere eis kunnen worden aangemerkt en zouden krachtens het besluit nieuwe nadere eisen moeten worden gesteld. Dat zou tot onnodige uitvoeringslasten leiden. Om dat te voorkomen is deze, op het eerste gezicht misschien wat onlogisch lijkende opzet gekozen.

Artikel III, onder F en H

Algemeen

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1992, 452) (hierna te noemen: Bees WLV) bevat sinds zijn inwerkingtreding bepalingen waarin is aangegeven binnen welke

grenzen het bevoegd gezag mag afwijken van de in het besluit gestelde eisen.

Dergelijke bepalingen waren tot nog toe niet in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet (Stb. 1992, 450) (hierna te noemen: Bees HW) opgenomen. De vergunningverlener was immers in het stelsel van de Hinderwet reeds zonder meer bevoegd om strengere emissie-eisen te stellen dan de emissie-eisen van het besluit.

In de toelichting bij het Bees HW is er op gewezen dat het voorkeur verdient dat de vergunningverlener bij gebruikmaking van de bevoegdheid om een strengere emissie-eis te stellen aansluit bij de bandbreedte van het Bees WLV. Verondersteld mag dan ook worden dat er tot nu toe in de praktijk weinig verschil bestaat tussen de wijze waarop het bevoegd gezag gebruik maakte van de bevoegdheid om een strengere emissie-eis te stellen op basis van het Bees HW en Bees WLV.

Nu de Hinderwet bij invoering van de Wet milieubeheer wordt ingetrokken en het Bees HW gebaseerd wordt op artikel 8.44 van de Wet milieubeheer, is een wijziging van Bees HW op dit punt noodzakelijk. Op grond van artikel 8.44, vierde lid, van de Wet milieubeheer kan het bevoegd gezag slechts van de in de algemene maatregel van bestuur gestelde regels afwijken, indien dit in die maatregel is bepaald. In de maatregel dient te zijn aangegeven tot welke grenzen deze bevoegdheid reikt. Om te voorkomen dat na de inwerkingtreding van de Wet milieubeheer alle mogelijkheden om een strengere emissie-eis te stellen, vervallen, wordt – overeenkomstig het Bees WLV – in de nieuwe voorschriften 8B.3 en 8B.4 een bandbreedte ingevoerd.

Op grond van het Bees WLV bestaat de mogelijkheid voor het bevoegd gezag om in enkele specifiek omschreven omstandigheden een minder strenge emissie-eis te stellen. Deze bevoegdheid bestond voorheen niet voor het Bees HW. In het onderhavige wijzigingsbesluit wordt het stellen van een minder strenge emissie-eis in een enkel geval, genoemd in de nieuwe voorschriften 8B.5 tot en met 8B.7, mogelijk gemaakt.

Voorschrift 8B.2

Indien de emissie-eisen die de vergunningverlener in de vergunningvoorschriften heeft opgenomen, strenger zijn dan de emissie-eisen die de vergunningverlener thans op grond van hoofdstuk 8B kan stellen, blijven ingevolge voorschrift 8B.2, eerste volzin, niettemin deze strengere emissie-eisen van kracht.

Op grond van voorschrift 8B.2, tweede volzin, kan de vergunningverlener bedoelde strengere emissie-eisen opnieuw stellen ingeval voor dezelfde installatie een nieuwe vergunning wordt verleend.

Voorschrift 8B.3

Er is een bandbreedte gesteld in dezelfde gevallen waarin in het Bees WLV een bandbreedte is gegeven, d.w.z. daar waar de stand der techniek – en daarmee de emissie-eis – niet eenduidig is vast te stellen. De bandbreedtes van voorschrift 8B.3 onder a, e, f, g en h komen overeen met de bandbreedtes die reeds sinds inwerkingtreding van het Bees WLV in dat besluit zijn gesteld. Het betreft de stoffen voor kolenstook en de NO_x-eisen voor gasturbine-installaties en zuigermotoren.

De bandbreedte voor gasturbines in onderdeel d is in het Bees WLV pas bij de meest recente wijziging van dat besluit (Stb. 1992, 451) ingevoerd. Aan de toelichting bij het betreffende wijzigingsbesluit is de volgende passage ontleend:

«De bevoegdheid (tot het stellen van een strengere eis) is er alleen indien de scherpere eis niet noodzaakt tot toepassing van water- of

stoominjectie of injectie met een ander inert materiaal. De emissie-eis voor stikstofdioxiden voor afzonderlijk gebruikte gasturbines was en is tot nu toe niet aangescherpt. Water- of stoominjectie is voor een afzonderlijk gedreven gasturbine een veel te dure techniek. Nu is er echter een ontwikkeling naar vergaande NO_x-bestrijding door toepassing van zogenaamde droge technieken. Gasturbines waarin deze technieken worden toegepast, kunnen ook aan scherpere NO_x-eisen voldoen. Reden waarom een bandbreedte is opgenomen.»

Bij de wijziging van het Bees HW (Stb.1992, 449) zijn de emissie-eisen met betrekking tot stikstofdioxiden voor bestaande stookinstallaties en voor stookinstallaties waarvoor op of na 15 oktober 1992 dan wel op of na 1 januari 1994 vergunning werd of wordt verleend, aangescherpt, dit ter uitvoering van het Bestrijdingsplan Verzuring (Kamerstukken II 1988/89, 18 225, nr.31). Overeenkomstig het Bees WLV wordt in voorschrift 8B.3, onderdelen b en c, een bandbreedte ingevoerd voor de uitwerp van stikstofdioxiden door stookinstallaties voor vloeibare of gasvormige brandstoffen, waarvoor tussen inwerkingtreding van het oorspronkelijke Bees HW (1 augustus 1990) en de inwerkingtreding van het vorige besluit tot wijziging van het Bees HW (15 oktober 1992) vergunning is verleend. Voor deze – overigens in aantal beperkte – categorie recent geplaatste installaties heeft geen aanscherping van de emissie-eisen plaatsgevonden. Aanscherping van een emissie-eis zo kort na oprichting van de installatie werd niet redelijk geacht. Daarom is ervoor gekozen om het bevoegd gezag de bevoegdheid te geven bij vervanging van de branders in de vergunning dezelfde emissie-eis te stellen die voor bestaande installaties (bij vervanging van de branders) geldt.

Voorschrift 8B.4

Indien de aanvrager of houder van de vergunning zowel bereid als in staat is om technische voorzieningen te treffen waardoor aan een strengere emissie-eis kan worden voldaan, moet de vergunningverlener uiteraard in staat zijn om deze strengere emissie-eis in de vergunning vast te leggen. Deze mogelijkheid wordt in voorschrift 8B.4, onder a, vastgelegd.

Het bevoegd gezag heeft daarnaast de bevoegdheid om een strengere emissie-eis op te leggen ter compensatie van een minder strenge eis voor een andere stookinstallatie binnen hetzelfde bedrijf, gesteld krachtens de in voorschrift 8B.5 of 8B.6 verleende bevoegdheid. Hierbij geldt wel de voorwaarde dat volgens de actuele stand van de techniek aan de strengere emissie-eis moet kunnen worden voldaan.

Voorschriften 8B.5 en 8B.6

In voorschrift 8B.6 is de mogelijkheid opgenomen om een minder strenge emissie-eis te stellen dan 65 g/GJ, voor een bestaande gasturbine-installatie en voor een gasturbine-installatie waarvoor voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend. Van deze bevoegdheid kan gebruik worden gemaakt indien het bevoegd gezag constateert dat de installatie gezien de actuele stand van de techniek niet zodanig kan worden aangepast of verbouwd, dat aan de voor de betreffende installatie geldende emissie-eis kan worden voldaan. De regionale inspecteur voor de milieuhygiëne moet zijn gehoord, alvorens besloten wordt tot het opleggen van een minder strenge emissie-eis.

Het opleggen van een minder strenge emissie-eis is voorts ingevolge voorschrift 8B.5 mogelijk, indien zware stookolie wordt gestookt en aansluiting op het aardgasnet vanwege de zeer hoge kosten die dit met zich meebrengt in feite niet mogelijk is. In deze gevallen is het opleggen

van de emissie-eis die toepassing van selectieve catalytische reductie (SCR) met zich brengt niet redelijk. Op grond van de resultaten van een inventariserend onderzoek bestaat de verwachting dat er in de komende jaren hooguit een paar van dergelijke gevallen zich zullen voordoen. Uit het onderzoek kwam ook naar voren, dat een aanmerkelijk deel van de stookoliegebruikers reeds plannen heeft om op gas over te schakelen.

Artikel IV, onder A, onderdeel 5

In de Wet inzake de luchtverontreiniging wordt het begrip «brandstof» gedefiniëerd. In de Wet milieubeheer is dat – behalve voor de toepassing van hoofdstuk 15 – niet het geval. Nu het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1992, 452) van de eerstgenoemde naar de laatstgenoemde wet «verhuist», is het nodig dat begrip voor de toepassing van het besluit te definiëren. Daartoe wordt nu een begripsomschrijving in het besluit opgenomen, die bestaat uit een verwijzing naar de betekenis van het begrip in de Wet inzake de luchtverontreiniging.

Artikelen V en VI

In het Aanpassingsbesluit was verzuimd in de wijzigingen van het Bijdragenbesluit openbare lichamen en in het Besluit Fonds Luchtverontreiniging 1990 de wijzigingen van hoofdstuk 15 van de Wet milieubeheer te verwerken, die het gevolg waren van het inwerkingtreden van de wetten tot wijziging van dat hoofdstuk per 1 juli 1992 (Stb. 1992, 254 en 317). Daarin is nu alsnog voorzien in deze artikelen.

Voor het Besluit Fonds Luchtverontreiniging 1990 ging het hierbij om aanpassing van de verwijzingen naar de artikelen van hoofdstuk 15, die nog niet in overeenstemming waren gebracht met die wijzigingen.

In het Bijdragenbesluit openbare lichamen was verzuimd artikel 75 te laten vervallen, dat de basis bood voor bekostiging van de bijdragen uit de opbrengst van de – bij de wijziging van hoofdstuk 15 geschrapte – bestemmingsheffingen.

HOOFDSTUK 2

Artikel II

Artikel 2, tweede lid, van het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen verklaart het in het eerste lid van dat artikel gestelde verbod om zonder vergunning bepaalde handelingen met genetisch gemodificeerde organismen te verrichten voor bepaalde gevallen buiten toepassing. Dat geldt onder meer voor handelingen in inrichtingen waarvoor een hinderwetvergunning is verleend, die mede op zulke handelingen betrekking heeft. De verwijzing naar de betrokken categorie van inrichtingen van het Hinderbesluit wordt vervangen door een verwijzing naar de overeenkomstige categorie van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

Om misverstand te voorkomen, zij er op gewezen dat categorie 21 van bijlage I van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer ook die sub-categorieën omvat, ten aanzien waarvan gedeputeerde staten (bijlage I, categorie 28.4, onder g) of de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (bijlage II, categorie 9) bevoegd

gezag zijn. Het verbod van artikel 2 van het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen is dus ook niet van toepassing met betrekking tot handelingen met genetisch gemodificeerde organismen in inrichtingen die tot die categorieën behoren.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders